

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει, σύμφωνα με το άρθρο 265 ΣΛΕΕ, ότι η Επιτροπή, παραλείποντας να δώσει εντολή στον κεντρικό διαχειριστή να λάβει υπόψη στο ημερολόγιο συναλλαγών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUTL) την κοινοποιηθείσα από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στις 8 Φεβρουαρίου 2018 τροποποίηση του εθνικού πίνακα κατανομής όσον αφορά τη μονάδα της προσφεύγουσας με αναγνωριστικό αριθμό EE DE000000000000060, παρέβη το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ) 389/2013 της Επιτροπής⁽¹⁾,
- επικουρικός, να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 31ης Αυγούστου 2018 επί του αιτήματος της προσφεύγουσας, της 14ης Μαΐου 2018,
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τον ακόλουθο λόγο:

Παραβίαση του δικαιού της Ένωσης

Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υποχρεούται να εκδώσει την απόφαση σύμφωνα με το άρθρο 52, παράγραφος 2, του κανονισμού αριθ. 389/2013, καθόσον η τροποποίηση του εθνικού πίνακα κατανομής συνάδει με τους κανόνες του δικαιού της Ένωσης.

Περαιτέρω, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι, όσον αφορά το προϊόν «πυροσυσσωματωμένο μέταλλευμα», το σχετιζόμενο με το προϊόν ιστορικό επίπεδο δραστηριότητας πρέπει να καθοριστεί με βάση τους κανόνες της αποφάσεως 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής⁽²⁾ βάσει των ζυγισμένων ποσοτήτων πυροσυσσωματωμένου μεταλλεύματος το οποίο ζυγίζεται κατά την έξοδο από τη μονάδα πυροσυσσωματώσεως.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το πυροσυσσωματωμένο μέταλλευμα, το οποίο μετά την παρασκευή του φιλτράρεται εκ νέου σε υψικάμινο στο πλαίσιο της προετοιμασίας φορτίου και εισάγεται πάλι σε μια μονάδα πυροσυσσωματώσεως ως υλικό ανακυκλώσεως, δεν πρέπει να αφαιρεθεί από τον υπολογισμό του επιπέδου δραστηριότητας της μονάδας πυροσυσσωματώσεως.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 389/2013 της Επιτροπής, της 2ας Μαΐου 2013, για τη σύσταση ενωσιακού μητρώου δυνάμει της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των αποφάσεων αριθ. 280/2004/ΕΚ και αριθ. 406/2009/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και για την κατάργηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 920/2010 και αριθ. 1193/2011 της Επιτροπής (ΕΕ 2013, L 122, σ. 1).

⁽²⁾ Απόφαση 2011/278/ΕΕ της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2011, σχετικά με τον καθορισμό ενωσιακών μεταβατικών κανόνων για την εναρμονισμένη δωρεάν κατανομή δικαιωμάτων εκπομπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 10α της οδηγίας 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2011) 2772] (ΕΕ 2011, L 130, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Σεπτεμβρίου 2018 — ΧΜ κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-546/18)

(2018/C 399/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ΧΜ και 26 λοιποί προσφεύγοντες (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τις βλαπτικές για τους προσφεύγοντες αποφάσεις της ΑΔΑ περί μη χορήγησης της επιστροφής των σχολικών εξόδων για το έτος 2017/2018 οι οποίες ελήφθησαν με διάφορους τρόπους ανάλογα με τη συγκεκριμένη περίπτωση καθενός από τους προσφεύγοντες;

- είτε μέσω ατομικής απόφασης (και, συγκεκριμένα, μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου) που αναφέρει ακριβώς την άρνηση χορήγησης της επιστροφής·
- είτε με τη μνεία «processed» στον λογαριασμό τους στο Sysper, η οποία θεωρήθηκε ως απορριπτική απόφαση αφ' ης στιγμής το εκκαθαριστικό σημείωμα μισθοδοσίας που ακολούθησε, τον επόμενο μήνα (το νωρίτερο στις 10 του μηνός εφόσον πρόκειται για την ημερομηνία διαβίβασης των εκκαθαριστικών σημειωμάτων αποδοχών), δεν περιλαμβάνει καμία επιστροφή ή περιλαμβάνει μόνο επιστροφή εξόδων μεταφοράς·
- είτε ακόμη και χωρίς ουδώς να εξεταστεί η αίτηση, πράγμα το οποίο θεωρήθηκε, μετά πάροδο τεσσάρων μηνών από την υποβολή της, ως σιωπηρή απόρριψή της·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τέσσερις λόγους ακύρωσης.

- Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του άρθρου 3, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των γενικών εκτελεστικών διατάξεων για την επιστροφή των ιατρικών εξόδων, στο μέτρο κατά το οποίο η καθής, με τη διαφορετική ερμηνεία στην οποία προέβη, έδινε αποκτηθέντα δικαιώματα και εύλογες προσδοκίες και παραβίασε τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της χρηστής διοίκησης.
- Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται προσβολή των δικαιωμάτων του παιδιού, του δικαιώματος στην οικογενειακή ζωή και του δικαιώματος στην εκπαίδευση.
- Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της απαγόρευσης των διακρίσεων.
- Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ενέχει έλλειψη αποτελεσματικής στάθμισης των συμφερόντων των προσφευγόντων και παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.

Προσφυγή της 19ης Σεπτεμβρίου 2018 — Sensient Colors Europe κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-556/18)

(2018/C 399/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sensient Colors Europe GmbH (Geesthacht, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Hagenmeyer, D. Zechmeister και W. Berlitz, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 31ης Ιουλίου 2018 (DG Sante/E2/RP/amf(2018)4523972), με την οποία κρίθηκε άκυρη η αίτηση, με αριθμό αναφοράς NF 2018/0355, για την έγκριση της διάθεσης ενός νέου τροφίμου στην αγορά της Ένωσης και για την επικαιροποίηση του ενωσιακού καταλόγου που προβλέπεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/2283 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁾ και τέθηκε τέλος στη διαδικασία υποβολής αίτησης· και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακύρωσης και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στηρίζεται σε έναν μόνο λόγο ακύρωσης, με τον οποίο η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 6, παράγραφοι 1 και 5, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2017/2469 της Επιτροπής⁽²⁾, καθώς και του άρθρου 10, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με την παράγραφο 3 και το άρθρο 11, παράγραφος 1, ή σε συνδυασμό με το άρθρο 12, παράγραφος 2, του κανονισμού 2015/2283.